

Razglasitev najboljših za leto 1987

Odbor za tekmovalni šport Zveze telesnokulturnih organizacij Grosuplje je na osnovi prispelih predlogov izbral za športnike leta in športne rekreativce leta naslednje tekmovalce:

Najboljši športnik leta — pionir
UROS HREN — član Strelske družine 29. oktober Grosuplje. V letu 1987 je postal prvak strelske družine, prvak občine in prvak regije. Izpolnil pa je tudi normo za kategorijo pionir — odlični strelca.

Najboljša športnica leta — pionirka
LAURA ŠVARC — članica Smučarskega kluba Livar Ivančna gorica. V letu 1987 je postala občinska prvakinja v smučarskih tehnikah ter dolenski prvak v smučarskih tehnikah. Naslov je osvojila na Polževem.

Najboljši športnik leta — mladinec
TOMAŽ OVEN — član Smučarskega kluba Livar Ivančna gorica. V letu 1987 je postal občinski prvak v krosu ter dolenski prvak v malem maratonu. Na prvenstvu Slovenije v Mirni peči pa je osvojil v malem maratonu 2. mesto.

Najboljša športnica leta — mladinka
MARJETA VENCELJ — članica Smučarskega kluba Livar Ivančna gorica. V letošnjem letu je postala prvak občine, dolenski prvak v smučarskih tehnikah, na odprtem prvenstvu SFRJ na Pokljuki pa je osvojila šesto mesto.

Najboljši športni rekreativec
SILVO JAKOČIČ — član Kolesarskega društva Grosuplje. V letu 1987 je dosegel vidne rezultate, saj je bil četrti v skupni uvrstitvi maratona »Franja«

ter dvajseti na svetovnem prvenstvu v Avstriji.

Najboljša športna rekreativka
MARIJA VENCELJ — članica Smučarskega kluba Livar Ivančna gorica. V letu 1987 je dosegla lepe rezultate, saj je bila prva na mednarodnem Plitviškem maratonu in druga na maratonu ob 100-letnici bolnice Celje. Udeležila pa se je še 22 različnih trimskih tekmovanj, kjer se je večinoma uvrščala v sam vrh.

ZTKO podeljuje priznanje Strelski družini Jože Kovačič iz Šentvida pri Stični za tridesetletno delovanje. Ustanovljena je bila 5. maja 1957 z imenom Strelska družina Krjavcl. Leta 1974 pa so jo poimenovali po narodnem heroju Jožetu Kovačiču. Vsa ta leta so uspešno delovali in skrbeli, da bo ta športna

zvrst še dolgo prisotna v naši občini.

ZTKO podeljuje priznanje šahovski ekipi Osnovne šole Stična za dosegene rezultate v letu 1987. Ekipno so osvojili občinsko, regijsko in republiško prvenstvo. Na državnem prvenstvu v Puli pa so dosegli izvrstno tretje mesto.

Najboljša moška ekipa v odbojki na občinskem TRIM tekmovanju, kjer je sodelovalo šest ekip, je bila ekipa GRČA I.

Najboljša ženska ekipa v odbojki na občinskem TRIM tekmovanju, kjer so sodelovale tri ekipe, je bila ekipa Šolskega centra Josip Jurčič Ivančna gorica.

Najboljša ekipa v balinanju na občinskem TRIM tekmovanju, kjer je sodelovalo osem ekip, je bila ekipa Pekarne Grosuplje.

Odprava v Pamir

Desetčlanska odprava planinskega društva SCT se je od 10. 7. do 11. 8. 1987 mudila v gorstvu Pamir, kjer se jih je kar 6 povzpelo na najvišji vrh v SZ — PIK KOMUNIZMA (7495 m). V odpravi so bili: Franc Urh, Stefan Lagoja, Luka Lukjanovič, Peter Dobnik, Marjan Gregorič, Matija Urh, Nataša Erjavec, Miran Mitar, Egidij Lampič in Janez Zrnec. Odpravo so delno financirali sami, seveda pa brez pomoči njihove DO ne bi bilo nič. Do Moskve so potovali z vlakom, naprej pa z letalom.

Potovanje je postalo »hribovsko« zanimivo pravzaprav šele v mestu Oš, gospodarskem središču zahodnega dela sovjetske republike Kirgizije, kamor smo sredi dopoldneva prileteli iz 3400 km oddaljene Moskve. Let je trajal 4, formalno pa zaradi prestavitve urinih kazalcev celih 7 ur.

S šestimi terenskimi kombiji smo se skupaj z bolgarsko reprezentanco, Avstrijci in nekaj Francozi odpravili v tabor Ačik. Taš pod masiv Pamirskih gor, kamor smo prispeli po deseturni utrudilivi vožnji, čeprav pot ni bila daljša od tristo kilometrov. Kljub vsemu je bila zanimiva, manj zaradi enolične in gole hribovite krajine, bolj zaradi njenih prebivalcev in njihovega načina življenja. Kirgizi so nomadsko ljudstvo, ki živi v značilnih okroglih šotorih iz volnene polsti. Pasajo velike črede ovc in konj in se selijo do 400 km letno. So dobrodušni ljudje, ki tujca povabijo na obisk in so s svojim samotnim in preprostim življenjem zadovoljni. Radi so svobodni in prezirajo življenje v mestih, prav tako pa tudi poljedelstvo.

S 3600 m visokega sedla Taldik smo se vijugasto spustili v Aljasko dolino in prvič ugledali pamiške gore, katerih vrhovi so bili zakopani v goste oblake, ki niso napovedovali nič dobrega. V taboru nas je sprejel mlad Moskovčan Mišo, alpinist in kandidat za mojstra športa, simpatični fant, ki naj bi nam pomagal z naveti. Najpomembnejša za uresničitev našega cilja je bila aklimatizacija, tj. privajanje na višino. Po 2 dneh smo se povzpeli na vrh Petrovski (4700 m), pō slabo prespani noči smo prvič okusili višino, ki nam je povzročala glavobol in nespečnost. Vzpon na vrh je bil prijeten, toda kaj je ta višina v primerjavi z Vrhom Lenina, sedemtisočakom, katerega ogromna bela gmota se dviga v jutranjo modrino nad razdrpanim ledeniškim svetom.

Helikopter, ki vozi alpiniste in njihovo prtljago v višje ležeče taborje, nam vsak dan brni nad glavami. Najmanj še nekaj dni ne bomo na vrsti, vzemo od vodstva našega tabora. Razočaranje spremenimo v sicer nenačrtovano turo

pod vrh Lenina (7134 m). V jasnem pamiškem jutru se povzpemo iz Lukove poljane na razrit moreniski svet, dokler ne dosežemo jezika kakih pet km dolgega ledenika, ki sega pod sam vrh gore. Glave si ovijemo s pleniaci, za oči si izrežemo odprtine, in si natakemo še obvezna ledeniška očala, da bi se tako vsaj za silo zaščitili pred obupno pripeko. Na koncu poti v tem dnevu se sonce skrrije za gorski greben in ozračje se naglo ohladi. Zlezemo v šotore in puhaste vreče. Ponoči moramo odmetavati sneg, zjutraj ga je celo že do kolena. Ne zdi se mi prav pametno, vendar se priključim ostalim, pa ko skušamo v metežu priti do tabora 3 na višini 5300 m. Vidljivost je minimalna in sledi, ki smo jih dan poprej še jasno videli v strmini, so zbrisane.

Malo pod ciljem se obrnemo in sestopimo. Lenin tako ali tako ni bil naš cilj, nabrali pa smo si dragocene izkušnje z višino. Po vrnitvi izvemmo, da je zmanjkalo keruzina in preostane nam še en dan za pakiranje in pripravo prtljage. S seboj vzamemo tudi višinsko hrano (suho sadje, čokolado, instant kavo, sladkor idr.), ki smo jo prejeli v skladišču.

Končno smo poleteli nad obronki mogočne bele Zaalajske verige, v kateri je markanten vrh zdaj že znani Pik Lenina. Globoko pod nami so razstresene nomadske jurte, okrog katerih se pase živine. Helikopter zavije v široko dolino, po kateri se razliva umazani, z moreniskim prahom pomešani ledeniški potoki. Flore ni opaziti in vse daje vtis pokrajine na Luni. Po slabih urah letenja pristanemo pod 2000-metrsko severno steno Vrha komunizma. Prvi vtis presega vse dotedanje predstave. Z zgornjih robov visijo seraki, ki se čisto lomijo in s silnim truščem grmijo navzdol. Včasih

TVD Partizan Grosuplje PRIREJA

v petek, 12. II. in soboto 13. II. 1988 prvi

KOŠARKARSKI TURNIR TROJK

Turnir bo v telovadnici osnovne šole Louis Adamič v Grosupljem. Ekipe se lahko prijavijo do 9. II. 1988 na tel. 771-411 (Kadunc Dušan — do 14. ure). Pravico sodelovanja imajo vsi stalno prijavljeni prebivalci občine Grosuplje in zaposleni v občini. Prijavnina znaša 5000 din.

se bel snežni oblak, ki je posledica lomljenja takih serakov, razširi nekaj km navzdol po dolini. Tak bel oblak je sončnega popoldneva zakril naše šotore. Nevarno najbrž ni bil več, nas pa je počeno zbežal.

Naslednjega dne nas je pregledala ruska zdravnica in razen malo povišanega pritiska in srčnega utripa ni ugotovila nič posebnega, kar pa vse spada k težavam s privajanjem na višino. Popoldne smo se odpravili na Vrh štirih (6400 m), na katerega se je povzpelo 7 članov odprave.

Tako so bili aklimatizacijski vzponi za nami in zdaj, ko se je bilo treba odločiti za naskok na Vrh komunizma, nam jo je zagodilo slabo vreme. Močno sneženje in temperature več kot -20° C niso dajale upanja na uspeh. Letošnje vreme je bilo nasploh nestanovitno z veliko padavinami, kar je pravo nasprotje lepega, tipično celinskega pamiškega vremena.

Po nekajdnevem čakanju se vreme za silo umiri, padavine ponehajo, vendar napoved ni obetavna. France dobi dovoljenje za vzpon. Sledijo mrzlične priprave. Alpski stil zahteva vso opremo od šotorov, hrane do obleke in nahrbtniku od vznožja pa do vrha, kar je seveda neprimerno težavnost.

V zorek, 28. julija, odide šestesica s 25—30 kg težkimi nahrbtniki po ledeniški moreni proti stebri Borodkin. Ostali štirje smo se odločili, da jih bomo

spremljali po radijski zvezi v taboru. Dve noči so fantje prespali v sredini Borodkina in čakali na izboljšanje. V četrtek je njihova vztrajnost poplačana in povzpnejo se iz tabora I v dvojiko na Velikem platoju 5900 m visoko. V petek prečijo nekaj km širok plato in se po ledeni strmini (do 65°) v snežnem meteu povzpnejo na sedlo pod vrhom Hahlov, izhodiščni točki za naskok na vrh. V soboto se po vršnem grebenu povzpnejo na sam vrh. Vzpon je kljub izboljšanju vremena zelo naporen, saj hodijo ves čas na višini kakih 7000 m. Na vrhu v sončnem vremenu postavijo slovensko zastavo in zastavico SCT in se fotografirajo. V tabor se vrnejo šele ob 11. uri zvečer.

V ponedeljek, 3. avgusta, se po dveh dneh sestopa in šestih dneh na gori vrnejo v tabor Moskvín. Obrazi so spremenjeni od naporov. Ves čas so pili le čaj in napitke, jedli pa nič. Potrebno je bilo kar nekaj dni, da so si opomogli.

Nasproti Pika komunizma se dviga v jekleno modro nebo trikotni vrh prelepih oblik, to je Pik Evgenije Korženevske, katerega bele strmine se v enkratnem zamahu poganjajo 2000 m tik pod vršne grebene in vabijo z vso silovitostjo. Nekaj časa tehtamo preostali čas za vzpon na goro in nazadnje zmaga trezen razum. Kdo ne bi pomislil: mogoče kdaj drugič...

Janez Zrnec

VETERINARSKI ZAVOD "KRIM" GROSUPLJE
 DELOVNE ENOTE: LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK, GROSUPLJE, CERKNICA, VRHNIKA, RIBNICA

STALNA PRIPRAVLJENOST VETERINARJEV

Za nujne veterinarske intervencije v občini Grosuplje je v stalni pripravljenosti od 14. do 7. ure naslednjega dne en diplomirani veterinar, z izjemo nedelj in praznikov, ko stalna pripravljenost traja od 14. ure od sobote oz. predprazničnega dne do 7. ure v ponedeljek oz. dne po prazniku. Klična telefonska številka v času službe stalne pripravljenosti veterinarjev v občini Grosuplje je:

268—543

Koledar trim prvenstev v občini Grosuplje za leto 1988

V želji, da bi imeli občani in delovni ljudje občine Grosuplje možnost preverjati svoje sposobnosti v različnih športnih zvrsteh, je Zveza telesnokulturnih organizacij Grosuplje skupaj s klubi in društvi pripravila koledar trim prvenstev v naši občini.

Februar:	smučarski tek smučanje VSL
Marec:	streljanje
April:	kros nogomet (spomladanski del) balinanje (spomladanski del)
Junij:	kolesarstvo
September:	nogomet (jesenski del) balinanje (jesenski del) tenis
Oktober:	šah
November:	kegljanje odbojka
December:	zaključna prireditev

Za vsa prvenstva bodo podrobne informacije objavljene v naši skupnosti in ostalih javnih občilih, lahko pa jih dobite tudi na tel. 771-029 pri Andreju Cevcu.

OO ZSMS OŠ I. SPUB Toneta Tomšiča

je v petek, 18. 12. 1987, v počastitev dneva JLA organizirala PRVI TURNIR TROJK V KOŠARKI za območje občine Grosuplje. Da je igra na en koš s po tremi igralci v vsaki ekipi tudi v občini Grosuplje zelo popularna, je dokazala udeležba 11 ekip s 45 tekmovalci, in sicer: Osnovna šola Grosuplje, OLD BOYS Grosuplje, Tesnila Šmigot Višnja gora, VETERANI Grosuplje, PARTIZAN Grosuplje, VIOT Grosuplje, PARTIZAN Videm, Šolski center Ivančna gorica, PARTIZAN Kompolje, Osnovna šola Dobropolje in Postaja milice Ivančna Gorica. Tekmovanje je potekalo v štirih skupinah, zmagovalci le-teh pa so se potem pomerili med seboj za zmagovalca turnirja.

Polfinale: PM Ivančna gorica : PARTIZAN Grosuplje 15 : 21

OŠ Grosuplje : OŠ Dobropolje 16 : 21

za 3. mesto: OŠ Grosuplje : PM Ivančna Gorica 21 : 14

za 1. mesto PARTIZAN Grosuplje : OŠ Dobropolje 21 : 19

Vrstni red: PARTIZAN Grosuplje, OŠ Dobropolje, OŠ Grosuplje, POSTAJA MILICE Ivančna Gorica itd.

Tri prvouvrščene ekipe so prejele pokale, za najboljšega igralca pa je bil izbran Bojan VAVPOTIČ iz ekipe OŠ Grosuplje. Da je tekmovalce tudi v organizacijskem pogledu potekalo nemoteno, sta poskrbela dobropoljska obrtnika ANDREJ MUSTER — MIZARSTVO KOMPOLJE in ANTON ŽGAJNAR — ČEVJARSTVO CESTA z denarnim prispevkom, OK ZSMS Grosuplje, TKS Grosuplje, ŠPORT SERVIS STREL z nagradami in Osnovna šola Dobropolje, ki nas je gostoljubno sprejela. Samo tekmovalce je dokazalo, da podobnih srečanj v občini Grosuplje primanjkuje, zato je prevladalo splošno mnenje, kar je poudaril tudi ravnatelj OŠ I. SPUB TONETA TOMŠIČA DOBROPOLJE, tov. Jože Miklič, da je potrebno storiti vse, da turnir postane tradicionalen.

Na koncu še zahvala vsem, ki so sodelovali in tekmovali.

Dušan Strnad

Najuspešnejši udeleženci turnirja trojk v košarki, organiziranega v Dobropolju

Gremo v kino

Februar je dolgočasen zimski mesec. Po malem smo se zime že naveličali, a tudi zaloge drage kurjave nam počasi že kopnijo. Da bi bili vsaj dobre volje, smo uvrstili na naš program nekaj zelo dobrih komedij. Npr. ameriški film LEPOTICA V ROZ-NATEM (komedija o mladih in njihovi želji po napredku), KRONIČNI SAMOMORILEC (tudi komedija o mladih; popularna glasba), NORIJA NA KOLESIH (režiser filma je Neal Israel, ki je bil soavtor scenarija za film Policijska akademija) in HANNAH IN NJENI SESTRI (film je prejel oskarja za scenarij in stransko žensko vlogo ter nacionalno nagrado za režijo; skratka, bil je film leta).

Pripravili smo tudi nekaj resnejših filmov. V ameriškem akcijskem filmu REMO WILLIAMS, NEOBOROŽEN, TODA NEVAREN gre za zgodbo o policajcu, ki se po ukazu vlade bori proti korupciji in kriminalu — ujeti mora trgovca z orožjem. Film PEKEL RIO AHAHA so z velikim uspehom prikazovali na festivalu v Cannesu leta 1985. Ameriška drama PONORELI VLAK je pravzaprav neke vrste grozljivka; režiser Končalovski je po predlogi japonskega režiserja Akite Kurosawa posnel film, ki drži gledalca ves čas pribitega na sedež, čeprav le-ta gleda le tri igralce na nekaj kvadratnih metrih vlaka. Poleg boja med človekom in naravo (vlak je prava pošast sredi šee večje pošasti — divje narave Aljaske) gre v filmu tudi za spopad med predstavniki družbenih institucij in »svobodnim« posameznikom. Film so predvajali z velikim uspehom na festivalih v Cannesu in Rio de Janeiru kot tudi na Festu 1987. V filmu 8 MILIJONOV MRTVIH razmišljajo avtorji filma o človeških usodah v okolju, kjer prevladuje pohlep po bogastvu in oblasti.

O filmu STRASTI, ki bo na programu nočnega kina, je bilo veliko povedano že za časa njegovega predvajanja v kinu Sloga v Ljubljani; verjetno se bo kdo tudi pri nas spotaknil ob njegovo vsebino, češ da je čista pornografija. Sicer pa ogled filma ni dovoljen osebam izpod 16 let.

Tomaž Lendero

Kinematografski spored za februar 1988

Datum	Kinematograf	Naslov in zvrst filma
Č 4. 2.	Grosuplje	Ameriški akcijski film
P 5. 2.	Ivan. gorica	REMO WILLIAMS, NEOBOROŽEN,
S 6. 2.	Grosuplje	TODA NEVAREN
N 7. 2.	Dobropolje	
P 5. 2.	Dobropolje	Ameriška komedija
N 7. 2.	Grosuplje Ivan. gorica	LEPOTICA V ROZNATEM
Č 11. 2.	Grosuplje	Ameriško-španski akcijski film
P 12. 2.	Ivan. gorica	PEKEL RIO AHAHA
S 13. 2.	Grosuplje	
N 14. 2.	Dobropolje	
P 12. 2.	Dobropolje	Ameriška komedija
N 14. 2.	Grosuplje Ivan. gorica	KRONIČNI SAMOMORILEC
Č 18. 2.	Grosuplje	Ameriška komedija
P 19. 2.	Ivan. gorica	NORIJA NA KOLESIH
S 20. 2.	Grosuplje	
N 21. 2.	Dobropolje	
P 19. 2.	Dobropolje	Ameriška komična drama
N 21. 2.	Grosuplje Ivan. gorica	HANNAH IN NJENI SESTRI
Č 25. 2.	Grosuplje	Ameriška drama
P 26. 2.	Ivan. gorica	PONORELI VLAK
S 27. 2.	Grosuplje	
N 28. 2.	Dobropolje	
P 26. 2.	Dobropolje	Ameriška kriminalka
N 28. 2.	Grosuplje Ivan. gorica	8 MILIJONOV MRTVIH
		NOČNI KINO
S 4. 2.	Grosuplje	Ameriški erotični film
Č 5. 2.	Ivan. gorica	STRASTI
S 6. 2.	Dobropolje	

Film »Strasti« ni primeren za otroke do 16. leta starosti.